

Служба „Преса
и информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 112/16
Люксембург, 19 октомври 2016 г.

Решение по дело C-582/14
Patrick Breyer/Федерална република Германия

Администратор на интернет сайт може да има законен интерес да съхрани някои лични данни на посетителите, за да се защити срещу кибератаките

Динамичният адрес по интернет протокол на посетител представлява за администратора на сайта лични данни, когато този администратор разполага със законни средства, позволяващи му да идентифицира съответния посетител благодарение на допълнителната информация, с която разполага доставчикът на интернет услуги на посетителя

Г-н Patrick Breyer се оплаква пред германските юрисдикции, че интернет сайтовете на германските федерални служби, които той посещава, регистрират и съхраняват адресите му по интернет протокол (по-нататък „IP адреси“)¹. Службите регистрират и съхраняват освен датата и часа на ползването и IP адресите на посетителите, за да се защитят срещу кибератаки и с цел осъществяване на наказателно преследване.

Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) сезира Съда, за да се установи дали в този смисъл „динамичните“ IP адреси представляват също лични данни по отношение на администратора на интернет сайта и дали по този начин се ползват от защитата, предвидена за такива данни. Динамичен IP адрес е IP адрес, който се променя при всяко ново свързване с интернет. За разлика от статичните IP адреси динамичните IP адреси не позволяват да се направи връзка посредством общодостъпни файлове между даден компютър и физическото включване към мрежата, използвано от доставчика на интернет услуги. По този начин единствено доставчикът на интернет услуги на г-н Breyer разполага с допълнителната информация, необходима, за да бъде той идентифициран.

От друга страна, Bundesgerichtshof иска да се установи дали по принцип администраторът на интернет сайт трябва да има възможността поне да събира и използва впоследствие личните данни на посетителите, за да осигури общата функционална способност на сайта си. В това отношение този съд отбелязва, че по-голямата част от представителите на германската доктрина тълкуват германската правна уредба в областта в смисъл, че тези данни трябва да се заличат след приключване на действието на ползване, освен ако не се изискват за целите на отчитането.

С решението си от днес Съдът отговаря най-напред, че динамичен IP адрес, запазен от „доставчик на онлайн медийни услуги“ (т.е. от администратора на интернет сайта, в случая германските федерални служби) при ползването на неговия общодостъпен интернет сайт, представлява по отношение на администратора лични данни², когато същият разполага със законни средства, позволяващи му да идентифицира посетителя благодарение на допълнителната информация, с която разполага доставчикът на интернет услуги на посетителя.

¹ IP адресите са поредица от цифри, с които се обозначават свързаните с интернет компютри, за да се позволи комуникацията им чрез тази мрежа. При ползване на интернет сайт IP адресът на извиквания компютър се изпраща до сървъра, в който е запазен ползваният сайт. Тази комуникация е необходима, за да може ползваните данни да бъдат прехвърлени на правилния получател.

² По смисъла на Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 1995 г., стр. 31; Специално издание на български език, глава 13, том 17, стр. 10).

В това отношение Съдът отбелязва, че изглежда в Германия съществуват законови пътища, които позволяват на доставчика на онлайн медийни услуги³ да се обърне, по-специално в случай на кибератаки, към компетентния орган, за да предприеме той необходимите постъпки за получаване на информацията от доставчика на интернет услуги и за започване на наказателно преследване.

На второ място, Съдът отговаря, че правото на Съюза⁴ не допуска правна уредба на държава членка, по силата на която при липса на съгласие от страна на посетителя доставчик на онлайн медийни услуги може да събира и използва лични данни на посетителя само доколкото събирането и използването са необходими, за да се даде възможност и да се отчете конкретното ползване на посочените услуги от посетителя, без целта за осигуряване на общата функционална способност на тези услуги да може да оправдае използването на данните след действие на ползването им.

Съдът припомня, че според правото на Съюза обработването на лични данни е законосъобразно, наред с други хипотези тогава когато е необходимо за осъществяване на законните интереси, преследвани от администратора на лични данни или от трето лице или лица, на които се разкриват данните, с изключение на случаите, когато пред тези интереси имат преимущество интереси, свързани с основните права и свободи на съответното физическо лице.

Германската правна уредба, както се тълкува от по-голямата част от представителите на доктрината, намалява обхвата на този критерий, като изключва целта за осигуряване на общата функционална способност на електронната медия да може да бъде предмет на претегляне с интереса или правата и основните свободи на посетителите.

В този смисъл Съдът подчертава, че германските федерални служби, които доставят онлайн медийни услуги, биха могли да имат законен интерес да гарантират, освен всяко конкретно използване на техните общодостъпни интернет сайтове, и продължителността на функционирането на техните сайтове.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

³ По отношение на настоящия случай, в който въпросните сайтове се администрират от германските федерални служби, Съдът отбелязва, че изглежда германските федерални служби действат, въпреки статута си на публични органи, в качеството на частноправни субекти.

⁴ А именно Директива 95/46.